

დამაბულ ბრძოლაში

14 აპრილის მატჩმა თბილისის “დინამოსა” და მოსკოვის “ტორპედოს” შორის დიდი ინტერესი გამოიწვია ფეხბურთის მოყვარულთა შორის. თამაში დაიწყო “დინამომ”. ლოლობერიძემ მარცხნივ გადააწოდა ცაგარეიშვილს, მაგრამ თბილისელთა მარცხენა გარემარბს ბიჩკოვმა წაართვა ბურთი. ტორპედოელებმა მთელი მოედანი გადალახეს და საჯარიმო მოედანთან მიახლოებისას ივანოვმა ძლიერად დაარტყა კარში. მარლანიამ აიღო ბურთი, სწრაფად დააბრუნა ცენტრში და თბილისელები საფუძვლიან იერიშზე გადავიდნენ. “დინამოს” თავდამსხმელები “ტორპედოს” კართან ყოველი მხრიდან გადიოდნენ, აქ ლოლობერიძეს, კალოევს, გაგნიძეს რამდენიმე კარგი მომენტი ჰქონდათ, მაგრამ თბილისელები ძლიერ “შეეჩვივნენ” მოწინააღმდეგის საჯარიმო მოედანს და კარში შეუჩერებელი დარტყმის ნაცვლად ბურთს დიდხანს, სანამ მოწინააღმდეგე არ მოუსწრებდა, ისწორებდნენ.

სწრაფი კომბინაციები განუწყვეტლივ ცვლიდა ერთმანეთს. მე-10 წუთზე მარცხენა ფლანგზე ბურთმა შეუჩერებლად იმოგზაურა ლოლობერიძე-ანთაძე-კალოევ-ანთაძის შორის და მცველებმა ძლივს მოიგერიეს იგი. წამის შემდეგ ისევ იმ ზონაში იქნა გათამაშებული კომბინაცია, ჯერ ცაგარეიშვილმა დაკარგა ბურთი, მერე – კალოევმა. ცოტა ხანში “ტორპედო” თავს უკვე მეორე მხრიდან იცავდა – კოტრიკაძე, გაგნიძე და მახარაძე. სტუმრებს თანდათან უჭირდათ კარის დაცვა. მე-15 წუთზე მახარაძე ბურთიანად გაიჭრა წინ, მას ილინმა უხეშად დაუდო ფეხი, მაგრამ მახარაძემ მაინც მოახერხა ბურთის გადაწოდება მარცხნივ. ლოლობერიძემ ბურთს მიმართულება შეუცვალა და კოტრიკაძემ მოწინააღმდეგეებთან ბრძოლაში გაიტანა პირველი ბურთი – 1:0.

თამაში გამწვავდა. გულევსკი ყოველ, სულ მცირე ხელსაყრელ შესაძლებლობასაც კი იყენებდა და მეტად სახიფათოდ უტევდა მოწინააღმდეგის კარს. ერთ-ერთ ასეთ მომენტში მარლანიამ ორჯერ ზედიზედ მიიღო მისგან დარტყმული ბურთი.

მოსკოველებმა ერთხანს გამოასწორეს თამაში, რისთვისაც “დამხმარე იარაღად” უხეშობას მიმართეს. ილინი, ივანოვი, სტრელცოვი, სენიუკოვი მეტად სახიფათოდ თამაშობდნენ, მსაჯი იძულებული იყო ყოველ წამს შეეჩერებინა თამაში მათ დასასჯელად. ერთ-ერთი ასეთი საჯარიმო შესანიშნავად გამოიყენეს დინამოელებმა. ლოლობერიძემ, როცა ამას არავინ მოელოდა, შორს მარცხნივ გადააწოდა ბურთი და ანთაძემ იგი ძირს დაუშვებლად კარის მაღალ კუთხეში გაგზავნა. მხოლოდ პეტროვის კარგმა ნახტომმა იხსნა გუნდი გოლისაგან.

დინამოელები ტაიმის დასასრულამდე არ მოსცილებიან “ტორპედოს” ნახევარს, შეტევაში სისტემატურად მონაწილეობდნენ ნახევარმცველებიც, მაგრამ მთავარს – შედეგს მათ ვერ მიაღწიეს.

თამაშის მეორე ნახევარი მოსკოველთა მძაფრი იერიშებით დაიწყო. უკვე პირველ წუთებში გულევსკი და ივანოვი მეტად სახიფათოდ გავიდნენ თბილისელთა კართან და მარლანიამ ორჯერ აიღო ძნელი ბურთი. დინამოელებმა სცადეს თამაშის აწყობა, მაგრამ პირველი ტაიმის ანსამბლიდან თითქმის აღარაფერი იყო დარჩენილი, კომბინაციები თავიდანვე წყდებოდა, ინდივიდუალურ ბრძოლას კი საერთო გეგმიანი თამაშის შექმნა არ შეეძლო.

მე-9 წუთზე კოტრიკაძემ მოედნის სიღრმიდან ბურთი გაგნიძეს გადასცა, გაგნიძე მოწყდა ადგილს და უდიდესი სისწრაფით გაიჭრა წინ, დიდი მანძილი გაიარა ბურთიანად და უძლიერესი დარტყმით ბრწყინვალე გოლი გაიტანა – 2:0.

რამდენიმე წუთის შემდეგ ღოღობერიძემ კალოვის გადაცემა მიიღო, მეკარესთან პირისპირ დარჩა, მაგრამ მან გვერდიდან წამოსული ბიჩკოვის მოტყუებაც განიზრახა და ამასობაში ბურთი დაკარგა. ამ შემთხვევამ ახალი ძალები შემატა მოსკოველებს, ისინი კიდევ უფრო სწრაფად ამოძრავდნენ, შესამჩნევად გააქტიურდა გულევსკი, რამდენჯერმე სახიფათოდ შეუტიეს კარს სტრელცოვმა, ილინმა.

გუნდებში მოხდა ცვლილებები. “ტორპედოში” ჩერნეცოვის ნაცვლად მოედანზე გამოვიდა ვაცკევიჩი, “დინამოს” დაშავებული კოტრიკაძე შეცვალა ოთარაშვილმა. მაგრამ თუ ტორპედოელი მაშინვე სრული ძალით ჩაება თამაშში, დინამოელი თავის ფრთაზე მოკალათდა და მხოლოდ უკიდურეს შემთხვევაში, ისიც მორიდებულად ერეოდა თამაშში.

მე-15 წუთიდან მოყოლებული თბილისის “დინამოს” თამაში კიდევ უფრო გაუფერულდა. თავდასხმაში ორივე ფრთა უმოქმედოდ იყო, ამას დაემატა ის, რომ ელოშვილმა და სარჯველაძემ მოუკლეს ყურადღებას, გარემარბები შორიახლო მიატოვეს და ნაცვლად იმისა, რომ მოწინააღმდეგის იერიში სათავეში ჩაექროთ, მაშინ ებრძოდნენ მათ, როცა ბურთი სახიფათო ზონაში შემოდიოდა. შედეგმა არ დააყოვნა – 28-ე წუთზე ანთაძემ უკან მიაწოდა მცველებს ბურთი, აქ მას მოუსწრო სტრელცოვმა და ძლიერი დარტყმით ერთი ბურთი გაათანაბრა – 1:2.

თბილისელები ოდნავ გამოცოცხლდნენ თამაშის დასასრულისათვის, მაგრამ გონგის შემდეგ გულევსკი ოთხჯერ ზედიზედ ისეთ სახიფათო გარღვევაზე გავიდა, რომ “დინამოს” კარი ძლივს გადარჩა გოლს. მსაჯის საფინალო სასტვენისას ანგარიში 2:1 თბილისის “დინამოს” სასარგებლოდ არ შეცვლილა.

რამდენიმე სიტყვა გათამაშების ლიდერზე. თქმა არ უნდა, გუნდი ძლიერად, შეწყობილად თამაშობს. მწვრთნელმა ბ. პაიჭაძემ და კოლექტივმა ბევრი რამ გააკეთეს, მაგრამ ასეთი თამაში საჭიროა მთელი 90 წუთის განმავლობაში, გარდა ამისა, ახალგაზრდებს მეტი სითამამე და ენერგიულობა მართებთ, ხოლო მცველებმა წამითაც არ უნდა დაივიწყონ, რომ მათი პირველი მოვალეობა კარის დაცვაა და არა სახიფათო ტრიუკებით თავის გართობა, როგორც ამას ხშირად ხედავს მაყურებელი. ამ გარემოებას ყურადღება უნდა მიაქციონ მწვრთნელმაც და მოთამაშებმაც.

ბ. ქორქია.

“ლელო”, 18 აპრილი, 1954 წ.